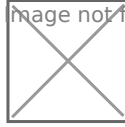

Ο Βενιαμίν και η μαμά χήνα

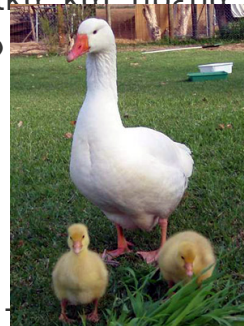
/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

image not found or type unknown

Κάποτε, σε ένα χωριό πολύ μακριά από τα δικά μας τα

μέρη, ζούσε ένα δωδεκάχρονο αγόρι, ο Βενιαμίν. Αυτό το αγόρι είχε χάσει σε πολύ μικρή ηλικία τους γονείς του και έμενε σ' ένα αγρόκτημα μαζί με τον παππού του. Παππούς κι εγγονός λοιπόν, ζούσαν αρμονικά και ήρεμα μέσα στους ήχους των αγελάδων, των πουλερικών και των άλλων ζώων του χωριού. Τα φρόντιζαν τα

ζώα αυτά και τα αγαπούσαν με όλη τους την καρδιά. Κάθε πρωί

ξυπνούσαν με το λάλημα των δύο πετεινών, που συναγωνίζονταν ποιος θα φωνάξει δυνατότερα, και με τις φωνούλες από τις κότες που ανυπομονούσαν για το πρωινό τους καλαμπόκι. Πολύ τα συμπαθούσε τα κοκόρια και τις κότες ο Βενιαμίν. Ιδιαίτερη αδυναμία όμως είχε στη μαμά χήνα της φάρμας, που μόλις είχε κάνει τρία μικρά χηνάκια και δεν χόρταινε να παίζει μαζί τους.

Camille Saint-Saëns

Άκουσε το κομμάτι «**Κότες και κοκόρια**»

%kotekokoria%

Όμως, μετά από λίγο καιρό ο παππούς αρρώστησε βαριά. Οι δουλειές της φάρμας πήγαν πίσω και τα φάρμακα που του είχε γράψει ο γιατρός ήταν ακριβά. Έτσι, προκειμένου να γίνει ο παππούς καλά, ο Βενιαμίν πήρε τη σκληρή απόφαση. Άρχισε να πουλάει πρώτα τα εργαλεία και τα μηχανήματα του αγροκτήματος και όταν είδε ότι αυτό δεν ήταν αρκετό, άρχισε να πουλάει σιγά – σιγά και τα ζώα. Στην αρχή το άλογό τους, μετά τις αγελάδες και τις κατσίκες και τέλος τις κότες και το γαϊδουράκι τους. Όμως τη χήνα και τα χηνάκια της δεν του πήγε η καρδιά να τα πουλήσει. Καλύτερα να πουλούσε τον ίδιο τον στάβλο.

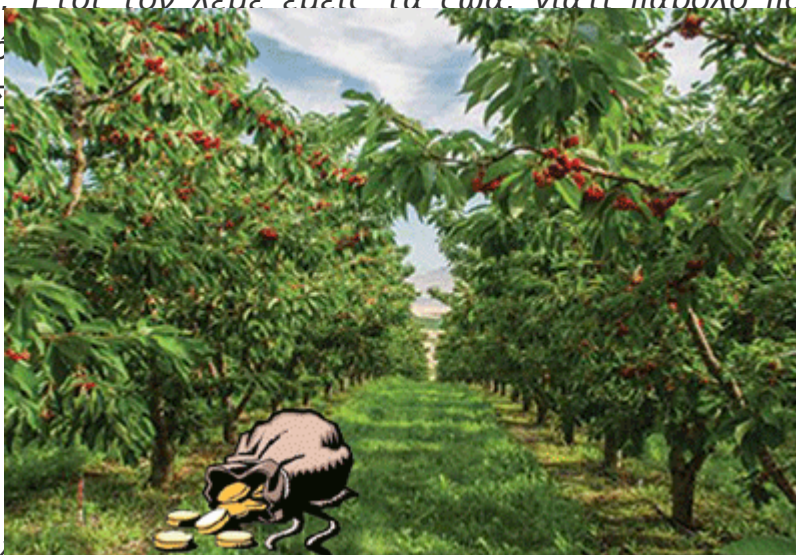
Μετά από λίγο καιρό, ο παππούς καλυτέρεψε με τη βοήθεια των φαρμάκων και της ξεκούρασης και κατάφερε να σταθεί στα πόδια του. Όμως έπρεπε να βρεθεί μια λύση να αγοράσουν πάλι τα ζωντανά. Γιατί, διαφορετικά, πώς θα ξανάπιαναν δουλειά; Ο παππούς μέρα νύχτα προσπαθούσε να βρει μια λύση και περπατούσε σκεπτικός στη βεράντα.

...στη στεναχώρια. Αλλά αλήθεια τι
... πάλι ό,τι έχασαν; Ξάπλωσε στην
... και τότε ήταν που άκουσε τη μαμά
... , ακολούθησέ με».

Στην αρχή νόμιζε ότι παράκουσε,

αλλά η μαμά χήνα επανέλαβε με σταθερή φωνή: «Βενιαμίν, ακολούθησέ με. Γρήγορα», και η χήνα με το αστείο της περπάτημα πέρασε μέσα από μια τρύπα του φράχτη. Ο δωδεκάχρονος την ακολούθησε με περιέργεια. Βρέθηκαν μετά από λίγο σε ένα μικρό μονοπάτι που οδηγούσε σε ένα εγκαταλειμμένο σπίτι. Ο Βενιαμίν έσπρωξε τη σκουριασμένη καγκελόπορτα και αντίκρισε τον πιο όμορφο κήπο που είχε δει ποτέ του. Πολλές φορές είχε περάσει απ' έξω από αυτό το σπίτι, αλλά πάντα φοβόταν να κοιτάξει μέσα. Η χήνα τον οδήγησε ανάμεσα από τα λουλούδια μπροστά σε μια μεγάλη κερασιά και άρχισε να του εξηγεί: «Αυτός είναι ο “μαγεμένος κήπος”. Έτσι τον λέμε εμείς τα ζώα, γιατί παρόλο που κανένας δεν τον φροντίζει, αυτός ο κήπος ανθίζει με τη φροντίδα του ήλιου και των βροχών. Στον κήπο αυτό υπάρχουν πολλές χρυσές λίρες. Είναι από τους

χρυσές λίρες. Είναι

από τους

γονείς σου. Τις φυλούσαν για σένα. Αλλά ποτέ δεν πρόλαβαν να σ' το πουν». Και αμέσως μόλις τελείωσε τη φράση της άρχισε να σκάβει στη βάση της κερασιάς, μέχρι που ξέθαψε ένα μικρό πουγκί. «Σ' ευχαριστώ καλή μου χήνα», είπε συγκινημένος ο μικρός. «Σ' ευχαριστώ».

Άκουσε τη «Σουίτα της μαμάς χήνας: ο μαγεμένος κήπος».

%suitaxinas%

Έτσι λοιπόν, ο Βενιαμίν, κατάφερε να αγοράσει πίσω όλα τα μηχανήματα και τα

ζώα που είχε πουλήσει για να γιατρευτεί ο παππούς. Και η φάρμα γέμισε ζωή και πάλι. Παππούς και εγγονός ξαναγύρισαν στη γνωστή και ήρεμη ρουτίνα των καθημερινών εργασιών του κτήματος. Μετά από λίγες βδομάδες όμως η μαμά χήνα ζήτησε από το Βενιαμίν μια χάρη: «Τώρα θέλω και εσύ να με βοηθήσεις. Θα ήθελα να έχουν τα μικρά μου χηνάκια παρέα για να παίζουν. Σε παρακαλώ, κράτα λίγα από τα αυγά που κλωσάνε οι κότες και μην τα πουλήσεις. Έτσι, τα μωρά μου θα έχουν παρέα».

Έτσι κι έγινε. Ο Βενιαμίν άφησε πέντε αυγά στο κοτέτσι, για να τα κλωσήσουν οι κότες και να γίνουν κοτοπουλάκια. Και μια μέρα το κέλυφος των αυγών άρχισε να ραγίζει. Τα κλωσόπουλα προσπαθούσαν να σπάσουν το τσόφλι του αυγού με μικρές αλλά δυναμικές προσπάθειες. Έμοιαζαν να χορεύουν έτσι όπως προσπαθούσαν να βγάλουν τα κεφαλάκια τους από τα αυγά. Και στο τέλος τα κατάφεραν! Πέντε μικρά κοτοπουλάκια είχαν έρθει στη ζωή και αμέσως άρχισαν τα παιχνίδια με τα χηνάκια. Και ο Βενιαμίν χαιρόταν που η φάρμα είχε αποκτήσει νέα μέλη, νέα ζωή! Και αφού τέλεισε τα οκτώ μικρά πτηνά άρχισε κι αυτός τα παιχνίδια μαζί τους!

Άκουσε το κομμάτι «**Μπαλέτο των κλωσόπουλων μέσα στο κέλυφός τους**».

%klosopoula%